

meget daarligt Raad; er der for Diebliffet ikke en Læge tilstede, som kan blæse nyt Liv ind i ham, maa man vente og haabe paa, at han kan komme; — men man skal ikke strax gaae hen og slaae Patienten ihjel; thi har man gjort det, er man vis paa, at han ikke mere kommer tillive. Der er sagt saameget imod den nuværende Gymnastikundervisning, at det ganske vist vil være et Arbejde, der overstiger mine og de Flestes Kræfter at indbegaae hver Enkeltts Udtalelser, og det behøves heller ikke; men om jeg ikke huffer feil, blev af en æret Rigsdagsmand, der sidder skraas foran mig paa første Bænk (Rjør), den Anstuelse gjort gjældende, at Gymnastikundervisningen havde stor Betydning for de Fattiges Børn, der vare tvungne til at deeltage i den, idet den gif ud over deres Klæder; disse Klæder kom frem ifjor, og de kom frem iaar, og den ærede Rigsdagsmand, til hvem jeg sigler, har navnlig med stor Styrke gjort denne Betragtning gjældende; ja, det er en Sag, som man ikke bør overse, men jeg tør dog paastaae, at naar en Dreng kommer hjem fra Skolen med slidte og forrevne Klæder, saa giver han ofte Skolen Skylden for, hvad der er skeet ved at springe over et Tjørnegjærde eller kravle op i et Vbletræ eller andet Sligt; jeg veed, at for mit Vedkommende har det været Tilfældet; jeg er saa at sige voxet op, indtil jeg var en 12—13 Aar, paa Gymnastikpladsen, og derfor er det, at jeg maastee har Kjærlighed til Gymnastikken; jeg veed ogsaa, at det i den Tid gif ud over Trøje og Buxer, men da jeg i 13—14 Aars Alderen kom bort fra Gymnastikpladsen, kan jeg ikke sige, at det derfor gif mindre ud over Trøje og Buxer, end det tidligere havde gjort. Jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at man meget godt kan

faae de Dese ødelagte uden Gymnastik, og at Gymnastikken ofte faaer Skyld derfor, naaget den ikke har havt det Allerjærneste dermed at gjøre. Der var saaledes flere Enkeltheder i de faldne Udtalelser, der kunne fremhæves, men det skal jeg ikke gjøre, jeg skal lade det beroe ved at fremhæve enkelte Sider. Hvis jeg ikke tager meget feil, er nærværende Lovforslag, idetmindste i mine Dine, et forhastet Forsøg paa at indføre den kommunale Selvstændighed, som Grundloven har lovet; jeg siger et forhastet Forsøg; thi det er ikke godt paa den Maade at tage en Enkeltthed ud og slaae den saaledes fast, at naar vi siden komme til at behandle Loven om den kommunale Selvstændighed, skulle vi, saa at sige, være bundne ved, hvad der er gaaet forud. Jeg har aldrig hørt, at man bør holde Thyren fast ved Halsen, men at man derimod skal søge til Hovedet (Katter); — det Bedste er at gaae ham lige ind, naar man har Kræfter dertil, og i ethvert Tilfælde har jeg Ordspøget paa min Side, og det maa dog have sin Grund; men naar man nu her vil slaae fast, at Sogneforstanderskabet skal have Myndighed til at afgjøre, om Gymnastikundervisningen skal drives eller ikke, saa følger det ganske naturligt af sig selv, at man ad Aare kunde komme og sige, nu skal Sogneforstanderskabet afgjøre, om Sangundervisning skal drives eller ikke; og siden kunde det komme dertil, at Sogneforstanderne skulde afgjøre, om den historiske eller geographiske Undervisning skulde drives eller ikke, og en videre Følge deraf kunde blive — og det var Noget, som jeg ikke var meest bange for — at Sogneforstanderskabet skulde afgjøre, om Religionsundervisning skulde finde Sted i Skolerne eller ikke.